

Nyolcgyermekes anyuka lett az év női példaképe

Írta: **Kóger Sára** - 2019. 03. 13.

Mesnyi Éva soha nem vallaná be, de nem mindennapi ember, anya, nő, példakép. Négy született gyermeke mellett négy fogadott gyermek gyámja, de nem csak a családi életben számít hétköznapi hősnek, hanem a munka világában is. A PTE Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinikán dolgozik betegágy mellett, 12 órás nappali és éjszakai beosztásban, másodállását, a házi ápolást pedig „hobbiként” éli meg. Éva a napokban vehette át Az év női példaképe címet.

hirdetés

KÉMÉNYEK NÉLKÜL, FÜSTMENTESEN
**Fotózz az állatkerti
 családi belépőkért!**

PÉTÁV
 Pécsi Tévfőző Kft.
 Bővebb információért kattints!

– Eddigi életútját megismerve többször volt az az érzésem, mintha lenne egy titkos ikertestvére, annyi dolgot csinált egyszerre. Mi volt a legnehezebb időszak?

– A pszichiátriai klinika szakápolójaként, négy gyermekes anyukaként egyszer csak felébredt bennem a tanulási vágy. Nem volt mit tenni, negyven évesen visszaültem az iskolapadba, és elkezdtem az egészségtan-tanári képzést. Ezzel párhuzamosan, a

munkahelyemen szoltak, hogy indul egy szakmaspecifikus képzés, amit érdekes volna elvégezni, így megszereztem a pszichiátriai és mentálhigiénés szakápoló képesítést is. Mindeközben elkezdett hiányozni a gördülékeny mindennapokhoz a jogosítvány, így még ebbe is belevágtam. A gyermekeim szerint ez az időszak volt a „csúcs”.

– Harminc éve dolgozik a pszichiátriai klinikán. Hogy tudja elviselni a munka nehézségeit?

– A súlyostól a könnyedebb betegekig vannak ápoltak a klinika osztályain, akikkel munkám során foglalkoznom kell. A gyógyszeres és a szakmai kezeléseken túl mi, ápolók vagyunk velük a legtöbbet. Nagyon nehéz, de meg lehet találni az arany középutat, hogy megértsem, empatikus legyek a beteggel, de ne vonódjak bele annyira a problémáiba, hogy saját magam lelki világát roncsoljam. Mindemellett van egy másodállásom is, a házi betegápolás. Annak idején keresetkiegészítésként kezdtem el, ma már – ez furcsán fog hangzani –, de kicsit a hobbim is. Ez a munka teljesen más, mint a klinikai ápolás, mert a beteg és hozzátartozói az otthonukban fogadnak. Akiket meglátogatok, hihetetlenül hálásak a tanácsokért, a segítségért, ami sok erőt ad nekem.

– Plusz nehézség, hogy 12 órás, nappali és éjszakai beosztásban dolgozik. Hogy tudja beosztani így az idejét?

– Durván hangzik a 12 órás műszak, de van jó oldala is. Szerencsére a férjem is hasonló

munkabeosztásban dolgozik, ráadásul mindkettőnknek engedik rugalmasan megtervezni a munkaidőnket, így egy hónapra előre össze tudjuk hangolni a mindennapjainkat. És nem mellékesen, több szabadnapom is van, amikor a házi ápolást tudom végezni.

– Négy saját gyermek után újabb négy gyermeket vettek gondozásba. Miért döntöttek így?

– Amikor saját gyermekeink felnőttek, és többen kirepültek otthonról, súlyos csend telepedett a családi házra. Mi korán alapítottunk családot, még 18 évesek sem voltunk, mikor összeházasodtunk, ezért viszonylag fiatalon „ürült ki” a ház. A megszokott hangos nevetés, incselkedős, fiatalos légkör szinte egy csapásra megszűnt. Beszélgettünk, mérlegeltünk a férjemmel, és úgy döntöttünk, hogy nevelőszülőként is kipróbáljuk magunkat. Először két gyermeket terveztünk, amiből rögtön három lett, majd nem sokkal később megérkezett hozzánk a negyedik gyermek is. Jelenleg 7, 9, 12 és 13 évesek.

AMIKOR HOZZÁNK KERÜLTEK A GYEREKEK, TISZTÁN EMLÉKSZEM A PILLANATRA, AMIKOR ELÖNTÖTT A MELEG SZERETET, HOGY MOST AZT CSINÁLOM, AMIT IGAZÁN SZERETEK.

– Befogadott gyermekek esetén sok olyan nehézséggel kell megbirkózni, melyeket a múltjukból hordoznak. Hogy tudtak ezekkel a gondokkal megküzdeni?

– Rengeteg szeretettel, elfogadással, és olyan közösen töltött pillanatokkal, amikor egyszerűen csak „vagyunk egymásnak”. Nem kell ehhez más, mint nézni egy filmet, sorozatot, vagy esti meseolvasás után beszélgetni. Hallgatni a gondolataikat, a reakcióikat, párbeszédet indítani, és tanulni egymástól. És lehetőleg mindig elérhetőnek lenni, ha beszélgetni szeretnének.

– **Vér szerinti gyerekei hogy fogadták a négy új családtagot?**

– A legkisebb lányom nagyon várta őket, mert mindig is vágyott kisebb testvérré. Nagyobbik fiam, kamasz fiú módjára, zárkózottan fogadta a változást, de nem telt bele fél év, és nagyon közel került a fogadott gyerekekhez. Másik két gyermekem akkor már Pécs határain kívül élt, de sosem volt kérdés számukra sem, hogy ugyanúgy a család részei.

– **Nevelt gyermekei nehéz múltjuk ellenére is kitűnnek kortársaik közül: az egyik táncos, míg ketten igazolt sportolók, a negyedik kamaszodat a Pécsi Rotary Advent eseményen jutalmazták tavaly szorgalmáért, kitűnő tanulmányi eredményéért.**

– Azt gondolom, hogy a gyerekek elsősorban a szülők példáit követik. Sokszor hallom barátoktól, hogy nálunk magas a léc, mert látják a gyerekek, hogy én mennyi mindent csinálok, de őszintén bevallom, hogy nem várok el sokat tőlük. Egy dolgot megkövetelek: a kitartást. Hiszem, hogy nem csak én vagyok számukra példakép, hanem a négy nagyobb testvérükre is felnéznek: legidősebb lányom, Edina 36 éves, férjével most várják első gyermeküket, Zoltán 35 éves lesz, tíz éve külföldön él és dolgozik, Tibor 27 éves, párjával velünk laknak, Andrea pedig 23 éves lesz, és szintén betegágy mellett dolgozik.

– **Nehéz lehet összehozni nyolc gyermeket egy fedél alá.**

– Meglepő, de nem az! Havonta, kéthavonta szinte mindannyian hazalátogatnak, hisz mindig van születésnap, jeles esemény, amit ünnepelünk. Ilyenkor minimum tíz főre

terítünk, és mindenki bevállal egy-egy munkafázist. Ki a süteményeket süti, ki mosogat, ki terít. Csak úgy vibrál ilyenkor a ház.

– Mi az, ami segít erőt meríteni nap mint nap?

– A szeretet, amit a családom felé közvetítek, úgy érzem, megtöbbszöröződve áramlik vissza felém, ez sokszor átsegít egy-egy megterhelőbb időszakon.

HISZEK BENNE, HOGY AZ ÉG NEKEM EZT AZ ÉLETET SZÁNTA. A GYEREKEKET, A MUNKÁT, A CSALÁDOT. SOKSZOR AZT ÉRZEM, HOGY EZ NEM IS AZ ÉN ERŐM, HANEM EGY FELÜLRŐL KAPOTT ERŐ.

Kóger Sára